

Universitätsbibliothek Paderborn

**Convvlvio Calvmniarvm Vlrichi Veleni Minhonensis,
quib[us] Petru[m] nunq[uam] Romæ fuisse cauillatur**

Fisher, John

Antwerpiae, 1522

Calvmniae Sextae Svmma.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35690

Narcissum, Apostolos Christi doctrina insignes, Andronicum & Julian, & cooperatores in euangelio non contemnendos Aquilam & Priscillam. Sed hoc circa omnem controuersiam verum est, quod Romae tunc temporis non fuerit. Nam si neminem non salutat eorum Apostolus, vel qui seniores fuerant, vel qui cognati & cogniti, quomodo unum Petrum non salutasset, quo cum firmissimam amicitiam & societatem iam pridem iniuerat, & eius videndi desiderio antea Hierusalem petere non dubitauerat. Et hinc apparet, usque ad Neronianum imperium tempora Petri Romae non fuisse. Quod si viginti & quinque annis illic resederit, a quo tandem mortem passus est. Hic tussiunt Romanis sycophantae, non secus ac indocti quicunque catores, qui locum fecerunt proverbio, hæsitatione cantorum, ut com muniter dicitur, tussis est.

CALVMNIAE SEXTAE SVMMA.

Habuit Roma, quum Paulus ad Romanos scripsisset, multos egregios fidei preceptores, & imprimis, Narcissum, quem Ambrosius ait se legisse fuisse presbyterum Ambrosius, Rome. Quod si presbyter, & Episcopus, quoniam ea temestate nihil erat discriminis inter Episcopos & presbyteros, ut ex Paulinis epistolis est manifestissimum. Habuit & Andronicum, & Julianum, duos et septuaginta discipulis, ut Origenes opinatur. Habet deinde Priscillam, & Aquilam, quos Paulus appellat suos adiutores in Christo, & Ambrosius dicit, eos missos fuisse Romam, ad Romanorum in fide confirmationem. Quoniam igitur tales habuerit Roma preceptores, quid opus fuerit & Petrus idem habere, nempe veteranum & iam defectum virorum? Colligit igitur ex hoc, circa oem controuersiam, verum esse, quod Romae tunc temporis Petrus non fuerit, & proinde nec anno Nero's tempora venisse Romam.

Origenes.

RESPONSIO.